

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Oratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

principaliter est in Papa, est regula fidei, & ad ipsum pertinet huiusmodi dubia determinare. ex S. Thom. secunda secundæ. q. 2. a. 3. de potentia. q. 10. a. 3.

ORATIO.

1 ORANS ex intentione formaliter, & non intendens orationi, peccat: quia irreuerenter Deo loquitur in oratione. Si autem orat materialiter, vel se exercendo in cantu, vel ut orium fugiat, & non attendat, non irreuerenter agit, & consequenter non peccat: secundum Caietan. ibi, in summa.

2 ORATIO est necessaria: ut reuerentiam Deo exhibeamus, cui debitores sumus, & ut impetremus, quod Deus disposuit per sanctorum orationes implendum: secundum Thom. prima secundæ. q. 83. art. 2. & solus Deus est orandus principaliter, ad implendum quæ petimus: sancti autem orandi sunt, ad impetrandum: secundum Thom. ubi supra. at. 4. Dicere autem sanctos non esse hoc modo orandos, & non posse pro nobis orare, fuit hæresis Vigilantij, & noniter à Lutheranis suscitata. Ideo dico, quod sunt orandi: quia sicut Deus agit hæc inferiora per secundas causas, ut ordo naturæ seruetur, ita nos exaudit per sanctos, tanquam per causas medias. Secundò ut sancti honorentur. Tertiò, si viui pro inimicem possunt orare: multò magis sancti possunt pro nobis orare. Quartò, quia sic habet usus ecclesiæ, quæ orationes ad sanctos dirigit: & secundi Mac. 15. dicitur, quod Iudas Machabeus vidit Oniam, & Hieremiam, qui erant mortui; orare pro populo Iudæorum.

3 QUI non orat pro se, & proximo etiam inimico in casu quo credit per orationem posse se, vel alium de aliquo grani malo eripere, peccat mortaliter, sicut negando eleemosinam in articulo necessitatis. Agit enim contra præceptum Christi dicentis, Orate pro persequentibus, &c.

4 ORATIO communis, quæ fit à ministris ecclesiæ in persona populi: secundum

Tho. supra, a. 1. 2. debet esse vocalis, ita ut possit innotescere toti populo, pro quo profertur: ideò irrationaliter agit sacerdos celebrans ita submissè, ut vix à seruitore audiatur: & qui stant in choro taliter dicentes officiù: ut ipsi tantum seipso percipiant ut supra, ver. horæ. in fin. dictum est. Et peius agunt qui tantum mouent labia, & neque seipso audiunt, quos credo non satisfacere officio. Oratio autem singularis sufficit, quod sit mentalis: & debet esse cum intentione: ut dictum est supra, Horæ. §. 19. Peccator orans ex bono naturæ desiderio, ex pura Dei misericordia exauditur, dummodò petat necessaria ad salutem suam, piè, & perseveranter, Thom. secunda secundæ, supra.

ORDO.

1 ORDINES conferens indigno: secundum Tho. 4. sent. d. 24. q. 1. mortaliter peccat, similiter prælati, & alij qui faciunt promoueri: quia infideliter dona Dei dispensant, & ecclesiæ detrimentum faciunt, & honori diuino. Idem de consuetibus, promoventibus, & presentibus tales, quando scienter faciunt, vel non adhibent curam scire eos dignos, quia cooperatur ad malum. cap. votum. 2. q. 1. nec sufficit secundum Alb. Magnum, non scire eos esse malos, sed oportet, quod sciant eos esse bonos, per illum modum, quo est possibile scire.

2 ORDINES superiores nullus debet recipere, nisi habeat inferiores, ex ordinatione ecclesiæ, licet antiquitudo hoc aliquando non seruetur: secundum Thom. supra. Qui ordines sunt 7. videlicet ostiariatus, lectoratus, acolytatus, exorcistatus, subdiaconatus, diaconatus, & sacerdotij, quorum tres ultimi sacri dicuntur: secundum Tho. supra, tales ad castitatem tenentur. supra, ver. matrimonium. §. 8.

3 PRIMA tonsura non est ordo propriè, ideò iura inter ordines non posuerunt. c. feriatim. d. 32. sed est deputatio, seu dispositio ad Dei cultum. Et quia ordo propriè non est, ideò characterem non implet.